

Beste bezoeker,

Brrr, de herfst is begonnen. Maar niks gezelliger dan een stevige wandeling in goed gezelschap, struinend door de ritselende bladeren, genietend van de kleurenpracht die het najaar met zich meebrengt. Om nadien weer op te warmen met een dampende kop koffie en een stukje taart.

Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Gymnocladus dioica*: Deze boom uit het midden van de Verenigde Staten is gekend als de Kentucky coffee-tree omdat de eerste kolonisten in Kentucky de zaden roosterden en er een inferieure drank ter vervanging van koffie mee brouwen. Bij ons kreeg hij de sprekende naam Doodsbeenderenboom vanwege zijn stakerige twijgen en wat morbide uitzicht in de winter. *Dioica* betekent tweehuizig en wil zeggen dat er mannelijke en vrouwelijke exemplaren bestaan. Dit is een vrouwelijk exemplaar. De dubbelgeveerde bladeren kunnen tot 75 cm lang worden en kleuren goudgeel in de herfst. De schors schilfert af in langwerpige plaatjes.

2: *Carpinus laxiflora*: Mits wat zoeken kom je toch mooie herfstkleuren tegen bij Haagbeuk. Dat is alleszins het geval bij deze Haagbeuk uit Japan. De roosrode en oranje tinten zijn veeleer pastel maar zeker de moeite. Het eerder kleine blad loopt abrupt uit in een lange punt: net een staartje. We spreken dan van een caudate bladpunt. De bladrand is dubbelgezaagd. De slanke, opvallend lange vruchtkatjes zijn echte blikvangers. De bleke, losjes ingeplante schutblaadjes of bracteeën contrasteren mooi met het verkleurende blad.

3: *Sorbus caloneura*: De prachtig gespikkelde, bruine pitvruchtjes van deze Lijsterbes uit de bergstreken in centraal China lijken meer op minuscule peertjes dan op de gebruikelijke ronde pitvruchtjes bij Lijsterbes. *Caloneura* betekent 'met mooie nerven'. De bladnerven liggen inderdaad geprononceerd in het enkelvoudige, dubbelgezaagde blad. Typisch is ook de wijde vertakking van de struik. Hij verkiest een goed gedraineerd plekje in halfschaduw.

4: *Neoshirakia japonica*: De herfstverkleuring van deze zeldzame struik uit Japan kan van jaar tot jaar verschillen maar of het nu goudgeel of karmozijnrood is, opvallen doet hij sowieso. Hij behoort tot de Wolfsmelkfamilie (Euphorbiaceae) en bevat dus giftig melksap. Dit sap staat onder druk waardoor het bij beschadiging van de plant meteen tevoorschijn komt als wondafdekking en bescherming tegen vraat. Let op de grappige, groene, driehokkige doosvruchten met bovenaan duidelijk zichtbaar de restanten van de drie stempels. Als ze rijp zijn, springen ze met een knal open waardoor de zaden wegvliegen.

5: *Acer japonicum* 'Aconitifolium': Planten krijgen soms veel namen. De Japanse esdoorn heeft normaal een quasi rond blad en wordt daarom in het Engels ook Fullmoon maple genoemd. Bij deze cultivar 'Aconitifolium' heeft het diep ingesneden blad wat weg van een varenblad zodat hij dan weer Fernleaf maple heet in het Engels. De cultivarnaam verwijst naar *Aconitum* of Monnikskap, waar het blad ook wat van weg heeft. In Japan krijgt hij de naam Maiku Jaku wat dansende pauw betekent: vrolijk word je beslist van dit struikje. Hij verkleurt prachtig oranje-rood in de herfst en wordt niet al te groot waardoor het de perfecte blikvanger is voor in de tuin.

6: *Oxydendrum arboreum*: *Oxydendrum* is zowat het enige boomvormige geslacht binnen de Heidefamilie waartoe ook *Rhododendron* behoort. Het is een monotypisch geslacht wat wil zeggen dat er maar 1 soort van bestaat. *Oxydendrum arboreum* of Zuurboom heeft zijn herkomstgebied in het zuidoosten van de Verenigde Staten. Het blad heeft een zurige smaak en verkleurt mooi rood in de herfst. Bovenin zie je de restanten van de bleekgele bloempluimen.

7: *Magnolia fraseri* var. *pyramidata*: Deze *Magnolia* uit het kustgebied van het zuidoosten van de VS heeft een blad dat met zijn geoorde bladvoet en de versmalling naar de bladbasis toe wat aan een pijl doet denken. Het verkleurt vaak mooi melkchocoladebruin in de herfst wat ongebruikelijk is bij *Magnolia*. Deze *Magnolia* is genoemd naar de Schotse plantkundige John Fraser (1750–1811) die veel planten verzamelde in de Appalachen. In het voorjaar draagt hij crèmekleurige bloemen.

8: *Hamamelis ovalis*: Deze Toverhazelaar uit Mississippi en Alabama werd pas in 2006 beschreven! Hij gaat binnenkort bloeien en de rode tot bruinrode bloemen zijn groter dan die van de andere Amerikaanse Toverhazelaar met rode bloemen, *Hamamelis vernalis*, die in de winter bloeit. Het vrij grote blad (vandaar ook Bigleaf witch-hazel) kleurt opvallend goudgeel. Hij staat graag wat vochtig dus kom je hem in zijn natuurlijke habitat tegen langs rivieren.

9: *Quercus palustris*: De Moereseik uit het oosten van Noord-Amerika groeit redelijk snel met een rechte hoofdstam en een mooie horizontale takstand in het midden van de kruin en onderaan takken die doorhangen. De vrij broze twijgen breken makkelijk uit wat hem niet zo interessant maakt als laanboom. Voor een eik wordt hij niet zo oud: maximum 120 jaar. Het blad is diep ingesneden en heeft 2 tot 4 paar scherp getande lobben. Het blinkend groene blad verkleurt donkerrood in de herfst. De boom wordt sinds het einde van de achttiende eeuw in Europa aangeplant.

10: *Photinia villosa*: Deze bladverliezende struik uit China, Japan en Korea heeft een elliptisch tot omgekeerd eirond blad. *Photinia* komt van het Griekse *photeinos* wat glanzend betekent en verwijst naar het blad. In het Nederlands wordt *Photinia* ook wel Glansmispel genoemd. Bij andere *Photinia* soorten is die glans wel duidelijker aanwezig dan bij deze soort. Het blad blijft net als de glanzend rode vruchten lang aan de plant en verkleurt felrood in de herfst.